

F. t. l. om arbejdsskadeforsikring.

sket en arbejdsskade, men hvor der kan være tvivl om, hvorvidt en senere indtruffen sygdom skyldes arbejdsskaden, dvs. tvivl om en sygdoms årsagsammenhæng med en tidligere arbejdsskade. Formodningen har således ikke betydning for spørgsmålet om, hvorvidt en konstateret skade skal anerkendes som en arbejdsskade, men har alene relation til spørgsmålet om, hvorvidt en konstateret medicinsk lidelse er en følge af en tidligere (anerkendt) arbejdsskade. Bestemmelsen har således også betydning for så vidt angår de i § 10 omhandlede sygdomme. Den i § 10, stk. 2, foreslåede formodningsregel vedrører kun spørgsmålet om en sygdoms erhvervsbetingethed, dvs. spørgsmålet om dens anerkendelse som erhvervs sygdom. Et eksempel vil belyse problemstillingen. Pådrager en forsikret person sig en arsénforgiftning, og har pågældende på sin arbejdsplads kontakt med arsén, fastslår formodningsreglen i § 10, stk. 2, at arsénforgiftningen skal anses for fremkaldt gennem kontakten med arsén på arbejdspladsen og erstattes som erhvervs sygdom. Senere bliver pågældende blind på det ene øje og hævder, at blindheden er en medicinsk følge af arsénforgiftningen. Hvis ikke overvejende medicinsk sandsynlighed i det konkrete tilfælde taler for, at blindheden skyldes andre forhold end arsénforgiftningen, følger det af § 13, at den skal anses for en medicinsk følge heraf og erstattes efter loven.

Til § 14.

Bestemmelsen, der træder i stedet for gældende lovs § 3, stk. 2, fastlægger i hvilket omfang skadelidtes egen skyld kan medføre nedsættelse eller bortfald af krav på erstatning i henhold til loven. Bestemmelsen tilsigter en mere lempelig behandling af skadelidte med egen skyld end gældende lov. De tilfælde af egen skyld, som nævnes i bestemmelsen, dækker stort set det erstatningsretlige begreb „grov uagtsomhed“. Gældende lovs bestemmelse om, at der ikke ydes erstatning i tilfælde af skadelidtes forsættelige hidførelse af skaden, har man ikke anset det for nødvendigt at medtage. Når der foreligger egen skyld som nævnt i bestemmelsen kan erstatningen nedsættes; efter gældende lov skal erstatningen nedsættes. Endelig giver bestemmelsen, som følge af, at nedsættelsesmuligheden overvejende har et præventivt sigte, kun hjemmel for nedsættelse i skadelidtes egen erstatning, ikke for erstatningen til hans efterladte, såfremt arbejdsskaden medfører døden.

Til § 15.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs § 3, stk. 3. Hensigten med bestemmelsen er udtryk-

kelig at begrænse området for reglen til krigshandlinger under krig, i hvilken Danmark er inddraget. Ansatte der er udsendt til arbejde i udlandet, har mulighed for at få tilkendt erstatning, hvis de under udførelse af deres arbejde kommer til skade som følge af krigsbegivenheder i opholdslandet.

Til § 16.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs § 45, stk. 1, 1., 2., 3. og 4. pkt.

Stk. 1. bevarer gældende lovs hovedregel. Anmeldelsespligten omfatter tilfælde, der efter den anmeldelsespligtiges skøn kan begrunde krav på ydelser efter loven.

Stk. 2. tilsigter at fungere som en sikkerhedsventil, der skal bevirke anmeldelse af tilfælde, der måske ikke umiddelbart forekommer anmeldelsespligtige efter stk. 1, men som på grund af en længere uarbejdsdygtighedsperiode som følge af arbejdsskaden kan indebære mulighed for erstatningsberettigelse. Gældende lovs 3-ugers frist er forlænget til en 5-ugers frist, hvilket svarer til arbejdsgiverperioden i dagpengeloven.

Stk. 4. Den gældende bestemmelse om at dødsfald, der skyldes ulykkestilfælde, inden 48 timer skal indberettes til sikringsstyrelsen, er ved forslaget udvidet således, at ethvert dødsfald, indtruffet på arbejdspladsen, samt dødsfald i øvrigt, der kan være arbejdsbetingede, indenfor den nævnte frist skal indberettes til sikringsstyrelsen. Styrelsen vil herved få mulighed for i tide, eventuelt ved obduktion, at sikre sig de bedst mulige oplysninger om den faktiske dødsårsag.

Til § 17.

Stk. 1. afløser gældende lovs § 45, stk. 1, 5. pkt., og fastslår, at anmeldelsespligten påhviler den forsikringspligtige arbejdsgiver eller hans repræsentant. 2. pkt. er nyt og tilsigter at undgå tvivl om anmeldelsespligten i tilfælde af erhvervs sygdom. Den forsikringspligtige arbejdsgiver i lovens forstand er den arbejdsgiver, under arbejde for hvem skadelidte blev udsat for den sygdomsfremkaldende påvirkning. Den anmeldelsespligtige arbejdsgiver i lovens forstand er den, hos hvem skadelidte senest var ansat, da sygdommen blev påvist. Som regel vil den forsikringspligtige og den anmeldelsespligtige arbejdsgiver være samme person.

Ved forslagets *stk. 2.* har man ønsket udtrykkeligt at fastslå, at der også er anmeldelsespligt i de tilfælde, hvor der ikke foreligger forsikringspligt.

Stk. 3. svarer til gældende lovs § 45, stk. 1, 6. pkt.